

Αγάπη και έχθος

(ενότια αντιθέτων)

Κάθε ανθρώπινο ον, χαρίεν ή μη,
σαν κοινωνικό ζώο ωθείται στη ζωή,
όπως και άλλα αγελαία ζώα,
από έμφυτες τάσεις - ώσεις,
που αποτελούν εντός μας ενότια αντιθέτων
από την **αγάπη** και το **έχθος**.

Η αγάπη,

(ορμή ζωής, τάση προς ένωση, φιλία, φιλότια,
έρωσ, libido, αλληλεγγύη, αλτρουϊσμός),
κατευθύνεται κατά κύριο λόγο
προς τα ομοειδή, στοχεύοντας
στην επιβίωση - αυτοσυντήρηση
μέσα από ένα συνεχές αλισβερίσι,
(για την εξασφάλιση του ζην
με την εξασφάλιση τροφής),
ένα συνεχές και ατελείωτο
δούναι και λαβείν,
όπου πρότερο το δούναι του λαβείν,
αφού άνευ δούναι ούτε λαβείν υφίσταται
παρά μόνο αρπάζειν,
που δεν έχει καμία σχέση
με την αγάπη
αλλά με το αντίθετό της
το έχθος.

Αυτό,

(τάση προς χωρισμό, εχθρότητα, μίσος, νείκος,
φόβος, επιθετικότητα, καταστροφή, θάνατος)
στρέφεται, κατ' αρχάς εκτός του είδους, ενάντια

σε ό, τι μπαίνει εμπόδιο και απειλεί
την επιβίωση - αυτοσυντήρηση,
δηλαδή τη ζωή.
Έτσι συμβάλλει και αυτό
με έναν αρνητικό τρόπο
στο ζην.

Μ' αυτές τις δύο τάσεις - ώσεις
να συνυπάρχουν και να συνδυάζονται εντός μας
φαινόμεστε όντα αντιφατικά.

Κι εγώ...
δεν είμαι εξαιρετέος .

Γενάρης του 2017
ΧριστοΣ